ming kõigil aladel, suutis meie raamatuturg vastu võtta veel suure hulga

tõlkeilukirjandust.

E. Kirjanduse Seltsi „Maailmakirjanduse“ seeriat tuleks siin esikohal nimetada, mida õigustab selle seeria teadlikult hoolitsetud valiku- ja tõlkekvaliteet. Siin ilmus aasta jooksul 5 köidet 3 autorilt: Ch. Dickens'i „David Copperfield“ I—III, W. Shakespeare'i „Sonette. Suveöö unenägu. Othello“ ja N. Gogol'i „Surnud hinged“.

Teiseks mainigem „Looduse“ suurejooneliselt jätkuvat „Nobeli Laureaatide“ väljaannet. Aasta algupoolel ilmusid II seeria viimased 6 raamatut: K. Gjellerup — „Tuuleveski“, S. Lewis — „Peatänav“, H. Sienkievicz — „Ristirüütlid I—II“ ja R. Rolland — „Jean-Christophe“ III—IV, kuna aasta lõpu poole ilmus 9 köidet III seeriast: H. Pontoppidan — „Surnute riik“ I—II, A. France—„Punane liilia“, G. Hauptmann — „Atlantis“, H. Sienkievicz — „Tule ja mõõgaga“ I—II, J. Galsworthy — „Üle piiri“, B. Björnson — „Mary“ ja V. v. Heidenstam — „Karl XII sõjakaaslased“.

Muudest tõlkeromaanide seeriaist tuleks mainida E. Kirjastuse Kooperatiivi „Põhjamaade romaanide“ II seeriat: J. Anker-Larsen — „Marta ja Maria“, J. Bojer — „Uus tempel“, G. Gunnarson — „Õndsad on lihtsameelsed“, K. Hamsun — „Viimne peatükk“, S. Lagerlöf — „Charlotte Lövensköld“, F. E. Sillanpää — „Mehe tee“.

Sama kirjastuse „Sõjaromaane“: H. Barbusse — „Tuli“, E. Hemingway — „Jumalaga, relvad!“, G. Duhamel — „Märtrite elu“, L. Renn — „Sõda“, R. C. Sheriff ja V. Bartlett — „Teekonna lõpp“, A. Thomas — „Sõdur Katrin“.

„Looduse Kroonine Romaan“ avaldas

Eesti kroonika 1937, lk. 71